

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوفصلنامه علمی

جستارهای ادب عربی

دوفصلنامه علمی جستارهای ادب عربی

سال سوم، شماره ششم، پاییز و زمستان ۱۴۰۴

به موجب ماده ۱۳ قانون مطبوعات مصوب مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۱۳۶۴/۱۲/۱۸، پروانه انتشار نشریه جستارهای ادب عربی در زمینه زبان و ادبیات عربی (تخصصی) به زبان فارسی و ترتیب انتشار دوفصلنامه، باگستره سراسری و نوع انتشار مجله ای به نام حوزه علمیه خراسان - مدرسه علمیه عالی نواب در تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲ به شماره ثبت ۸۵۴۴۰ از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر گردید. «آراء نویسندگان مقالات، لزوماً دیدگاه مجله نیست.»

EISSN: 2717-2368

ISSN: 2676-7716

صاحب امتیاز: مدرسه علمیه عالی نواب (باحمایت حوزه علمیه خراسان)
مدیر مسئول: مهدی رضایی ■ سردبیر: جواد معین
مدیر اجرایی: علیرضا خوئینان ■ ویراستار علمی: مسعود باوانپوری ■ ویراستار ادبی: سید علی بهشتی وند
صفحه آرا و طراح جلد: مبین الدین مردانی ■ نشانی: مشهد، ابتدای خیابان شیرازی، جنب حرم مطهر. مدرسه علمیه عالی نواب
کد پستی: ۱۱۴۳۶۳۳۷۱۹ ■ شماره تلفن: ۰۵۱-۳۲۲۳۰۳۷۰ | داخلی ۵۰۶

E-mail: ALR.Pajooresh@H-Navvab.ir

ALR.JOURNALS.HOZEHKH.COM

❁ اعضای هیئت تحریریه (به ترتیب حروف الفبا)

• حجت الاسلام والمسلمین مهدی رضایی

مدیر گروه علمی زبان و ادبیات عرب مدرسه علمیه عالی نواب

• دکتر حمید عباس زاده

استادیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه علوم اسلامی رضوی مشهد

• حجت الاسلام والمسلمین محمد عشایری منفرد

دانشیار گروه علمی جامعه المصطفی العالمیه، قم

• حجت الاسلام والمسلمین حمید محمدی

رئیس مؤسسه علمی پژوهشی آفاق

• حجت الاسلام والمسلمین جواد معین

عضو گروه علمی زبان و ادبیات عرب جامعه المصطفی العالمیه مشهد

• حجت الاسلام والمسلمین سید محمد علی مقدس نیان

دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

• دکتر علی نوروزی

استادیار گروه عربی دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد

❁ داوران و مشاوران علمی این شماره (به ترتیب حروف الفبا)

- دکتر پرویز احمدزاده هوج
دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی رحمه الله علیه آذربایجان
- دکتر حسن اسماعیل زاده باوانی
دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی رحمه الله علیه آذربایجان
- دکتر علی اسودی
دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی
- دکتر ابوالحسن امین مقدسی
استاد گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه تهران
- دکتر طاهره چال دره
دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه آزاد اسلامی گرمسار
- دکتر اعظم شمس الدینی فرد
استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه ولی عصر رحمه الله علیه رفسنجان
- دکتر علی ضیغمی
دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه سمنان
- دکتر رضا عرب بافرانی
استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه علوم اسلامی رضوی مشهد
- دکتر عبدالباسط عرب یوسف آبادی
استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه زابل
- دکتر عزت ملا ابراهیمی
استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران
- دکتر یاسر رزاق کریم علی الموسوی
عضو هیئت علمی دانشگاه المستنصریه عراق
- دکتر ابراهیم نامداری
دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه آیت الله بروجردی رحمه الله علیه

هُوَ الْعَلِيمُ

افقی نو در ساحت مطالعات ادب عربی

به نام آن که بیان را برای تبیین حقایق و کلام را برای پیوند اندیشه‌ها آفرید...
تأسیس و آغاز به کار هر نشریه علمی، نه تنها گامی در مسیر توسعه دانش، که بنا نهادن بنیادی است که قرار است در گذر زمان، به مرجعی برای هم‌اندیشی و پویایی در یک حوزه تخصصی بدل شود.

«نشریه جستارهای ادب عربی» امروز با افتخار در نقطه‌ای از این مسیر ایستاده است که با تکیه بر غنای میراث ادبی و زبانی زبان عربی، و با نگاهی تحلیلی به متون اصیل، فصل جدیدی از فعالیت خود را آغاز می‌کند.

به استناد مصوبه (۸۱۱) مورخه ۱۳۹۷/۰۶/۰۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی، مبنی بر «تسری مفاد ماده واحده اعتبار و نحوه اعطای امتیاز علمی به مجلات، به حوزه علمیه خراسان» و با توجه به ارزیابی کمیته نشریات علمی حوزه علمیه خراسان، بسیار خرسندیم که اعلام نمائیم؛ شورای اعطای مجوزها و امتیازهای علمی در جلسه ۱۴۰۴/۰۷/۲۱ رتبه علمی (ب) نشریه جستارهای ادب عربی را از شماره (۵) بهار و تابستان ۱۴۰۴ تصویب کرد. این دستاورد، گواهی بر همت جمعی پژوهشگران و داوران ارجمند حوزه و دانشگاه است که ما را در مسیر اعتلای کیفی مجله یاری کرده‌اند. نام این نشریه اکنون در پورتال نشریات علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (بخش پیوندها) ثبت شده است.

«جستارهای ادب عربی» با هدف ترویج پژوهش‌های اصیل و بنیادین، بر آن است تا بستری برای تضارب آرا و نقد عالمانه فراهم آورد. حیطه موضوعی مجله، طیفی گسترده از مطالعات را در بر می‌گیرد که با رویکردهای مدرن و سنت‌های اصیل تحلیل متن پیوند خورده‌اند. از این رو، از تمامی اندیشمندان، استادان و پژوهشگران حوزه و دانشگاه دعوت می‌شود تا مقالات و دستاوردهای علمی خود را که در محورهای زیر تدوین شده‌اند، به این نشریه ارسال نمایند:

۱. تحلیل ادبی متون: واکاوی لغوی، صرفی، نحوی و بلاغی متون.
۲. زیبایی‌شناسی ادبی: تبیین هنری و تحلیل ساختارهای ادبی متون.
۳. زبان‌شناسی و سبک‌شناسی: بررسی دیدگاه‌های نوین در تحلیل سبک‌شناختی و زبانی.
۴. مطالعات تطبیقی و بین‌رشته‌ای: تعامل ادب عربی با سایر حوزه‌های علوم انسانی و اسلامی.

شایان ذکر است که با توجه به مأموریت تخصصی و رویکرد این نشریه، آثار پژوهشی با محوریت «متون دینی» شامل قرآن کریم، نهج البلاغه، صحیفه سجادیه، ادعیه و زیارات و اشعار در مدح و رثای اهل بیت علیهم السلام در فرآیند داوری و پذیرش، از اولویت بررسی برخوردار خواهند بود.

ما در «جستارهای ادب عربی»، نه تنها در پی انتشار مقالات، بلکه در پی ساختن گفتمانی هستیم که ادب عربی را به عنوان دریچه‌ای به فهم عمیق‌تر آموزه‌های دینی و هویت فرهنگی تمدن اسلامی بازشناسی کند. امیدواریم با همراهی جامعه علمی، این نشریه در آینده‌ای نزدیک به عنوان مرجعی ممتاز و استنادپذیر در سطح ملی و بین‌المللی شناخته شود. از همه نویسندگان دعوت می‌کنیم با ارسال مقالات وزین خود، ما را در تحقق این چشم‌انداز یاری رسانند.

با احترام و سپاس

جواد معین

سرمدیر نشریه جستارهای ادب عربی

راهنمای تدوین و پذیرش مقاله

ضوابط عمومی

۱. مقاله باید حاصل پژوهش نویسنده در زمینه «زبان و ادبیات عربی» باشد و قبلاً در جایی چاپ یا هم زمان به نشریه دیگری ارسال نشده باشد.
۲. مقاله باید در یکی از قالب‌های علمی-پژوهشی (تحلیل، تطبیق، نقد یا نقطه نظر دیدگاه مستدل و تحلیلی نویسنده پیرامون یک مسئله خاص) و با قلم روان و رسای فارسی نگارش شده باشد. نکته مهم: مجله از پذیرش مقالات مروری صرف، گردآوری و گزارشی و ترجمه معذور است.
۳. مقالات باید در قالب word با پسوند docx از طریق سامانه نشریه ارسال شود.
۴. ترتیب مقالات هر شماره، براساس نظر سردبیر نشریه مشخص می‌گردد.
۵. مسئولیت صحت و سقم مطالب مقاله از جهت علمی و حقوقی به عهده نویسنده است.
۶. حق رد یا قبول و نیز ویراستاری مقاله‌ها برای دوفصلنامه محفوظ است.
۷. مقاله‌هایی که در مرحله بررسی توسط اعضاء هیئت تحریریه قرار گرفته اند، بازگردانده نخواهند شد.
۸. تأیید نهایی مقالات برای چاپ در دوفصلنامه، پس از داوری، منوط به موافقت هیئت تحریریه است. همچنین گواهی پذیرش و چاپ مقاله، پس از پذیرش نهایی توسط اعضای محترم هیئت تحریریه صادر می‌گردد.

ساختار مقاله

ساختار مقاله باید شامل قسمت‌های زیر باشد:

- عنوان مقاله: عنوان اثر پژوهشی، مهم‌ترین عبارت یک اثر پژوهشی است و باید این ویژگی‌ها را داشته باشد: واضح و متمایز باشد، جذاب باشد، کوتاه باشد و دقیق و مسئله محور باشد.
- چکیده فارسی: چکیده مقاله حداقل ۱۵۰ و حداکثر ۲۵۰ کلمه باشد و به اختصار، شامل مقدمه یا زمینه (بیان اهمیت و ضرورت مسأله پژوهشی)، هدف، روش، یافته‌ها و نتیجه‌گیری است و گاهی برخی بخش‌ها همانند هدف یا محدودیت نیز به آن افزوده می‌شود. در چکیده از طرح فهرست مباحث یا مرور بر آن‌ها، ذکر ادله، ارجاع به مأخذ و بیان شعاری خودداری گردد.
- واژگان کلیدی: حداکثر ۷ واژه کلیدی مرتبط با محتوا که ایفاکننده نقش نمایه موضوعی مقاله باشد.

• تبیین مسئله (درآمد، مدخل، مقدمه): در تبیین مسئله لازم است که مسأله تحقیق تبیین شود و ضرورت و اهمیت پژوهش، جنبه نوآوری بحث، سؤالات اصلی و فرعی، ساختار کلی مقاله و تعریف مفاهیم و اصلاحات اساسی مقاله، مطرح شود.

• پیشینه تحقیق: در این بخش لازم است کتب، مقالات یا پایان نامه های مرتبط و نزدیک به عنوان مقاله شما، بیان شود و وجه نوآوری مقاله شما نسبت به سایر آثار ذکر شده تبیین گردد.

• بدنه اصلی: لازم است در بدنه اصلی مقاله، نوآوری باشد، بنابراین یک مقاله لازم است که به یکی از صورت های زیر باشد:

الف. ارائه کننده نظریه و یافته جدید علمی.

ب. ارائه کننده تقریر و تبیین جدید از یک نظریه.

ج. ارائه کننده استدلال جدید برای یک نظریه.

د. ارائه نقد جامع علمی یک نظریه.

علاوه بر این در بدنه اصلی مقاله لازم است:

الف. ماهیت، ابعاد و زوایای مسأله خوب توصیف و تحلیل شود.

ب. آراء و دیدگاه ها به همراه ادله به طور مستند بیان، تجزیه و تحلیل گردد.

د. نظریات رقیب، به طور مستدل نقد و ارزیابی شود.

ه. نظریه مقبول ابداع یا اختیار و سپس تبیین و توجیه کافی از آن به عمل آید.

و. نتایج و کاربردهای پژوهش مشخص شود.

• نتیجه گیری: نتیجه بیانگر یافته های تفصیلی تحقیق است که به صورت گزاره های خبری موجز بیان می گردد. از ذکر بیان مسأله، جمع بندی، مباحث مقدماتی، بیان ساختار مباحث، ادله، مستندات، ذکر مثال یا مطالب استطرادی در این قسمت خودداری شود.

• پی نوشت

• فهرست منابع

• عنوان انگلیسی

• چکیده به انگلیسی

• واژگان کلیدی به انگلیسی

نحوه درج مشخصات فردی نویسندگان

۱. اسامی و مشخصات نویسندگان ثبت شده در سامانه نشریه، مبنای درج در مقاله قرار خواهد گرفت؛ بنابراین هنگام درج اسامی نویسندگان، به ترتیب درج نویسندگان توجه داشته باشید.

۲. در صورتی که در سامانه نشریه، نویسنده مسئول مقاله مشخص شده باشد، همان شخص نویسنده مسئول تلقی می شود. در غیر این صورت، فرستنده مقاله به عنوان نویسنده مسئول در نظر گرفته می شود.

۳. تمام مکاتبات و اطلاع رسانی های نشریه با فرستنده مقاله صورت می گیرد.

۴. اطلاعات و مشخصات درج شده از نویسنده/ نویسندگان در سامانه نشریه، به عنوان اطلاعات اصلی در نظر گرفته شده و منتشر می گردد؛ از این رو لازم است اطلاعات شخصی و وابستگی سازمانی مندرج در سامانه دقیق و به روز باشد.

۵. شیوه درج وابستگی سازمانی نویسنده/ نویسندگان باید دقیق و براساس یکی از الگوی های ذیل باشد:

• اعضای هیئت علمی: رتبه علمی (مربی، استادیار، دانشیار، استاد)، گروه، دانشگاه، شهر.

• اساتید حوزوی: سطح علمی (مدرس سطح، استاد سطوح عالی، استاد خارج)، رشته تخصصی حوزه علمیه، محل تدریس، شهر.

• طلاب: سطح تحصیلی (سطح سه، سطح چهار) رشته تحصیلی، حوزه علمیه محل تحصیل، شهر.

• دانشجویان مقطع تحصیلی (کارشناسی، ارشد، دکتری)، رشته تحصیلی، دانشگاه، شهر.

• افراد و محققان آزاد: مقطع تحصیلی (کارشناسی، ارشد، دکتری)، رشته تحصیلی، شهر.

۶. از اشاره مستقیم یا غیر مستقیم به نام نویسنده/ نویسندگان مقاله در متن، پی نوشت یا اسم فایل مقاله خودداری شود.

۷. به هنگام ارسال مقاله، لازم است فرم تعهدنامه که به امضای نویسنده/ نویسندگان رسیده است در قالب فایل word یا JPG در سامانه ثبت گردد.

شیوه نامه نگارشی

۱. «دستور خط فارسی» مصوب فرهنگستان زبان و ادب فارسی، مبنای آیین خط فارسی و معیار وصل و فصل کلمات است.

۲. چکیده مقاله باید یک پاراگراف باشد.

۳. در مورد کلماتی مانند مسأله، جرأت، هیأت، مسؤول، شئون، رؤوس و همانند آن‌ها، بر اساس قانون فرهنگستان زبان و ادب فارسی برای تطبیق این کلمات با ساختار زبان فارسی، لازم است همزه‌ای که بر روی «الف» قرار گرفته، به همزه‌ای با پایه «ی» تبدیل شود. بنابراین، به صورت مسئله، شئون، هیئت، مسئول و... نوشته می‌شود.

۴. از به کار بردن کلمات غیردقیقی که در زبان محاوره‌ای مرسوم است، پرهیز شود و مقاله با زبان علمی نوشته شود. همانند: چیز، در واقع، ... یا عبارت‌های خالی از معنی: «نگفته پیدا است».

۵. نشانه های ، ، ... ؛؟! با کلمه قبل بی فاصله و با کلمه بعد با فاصله کامل می‌آیند.

۶. نشانه های دربرگیر مانند پرانتز و گیومه () « » با درون بی فاصله و با بیرون با فاصله کامل می‌آیند.

۷. برای درج نشانه های احترام، پرانتز اول بدون فاصله با نام آن شخص می‌آید: حضرت محمد(ص).

۸. پیشوندهایی نظیر «می» و «نمی»، مجموعه «ام، ای، ایم، آید و اند»، ترکیب اسم و حرف به صورت نیم فاصله می‌آیند: می‌روم، خسته‌ام، کتاب‌ها.

۹. برای ایجاد نیم فاصله باید منحصراً از کلیدهای 2+Shift+Ctrl استفاده کرد.

۱۰. استفاده از گیومه غیر فارسی نظیر " ممنوع است (گیومه فارسی به این صورت « » است).

۱۱. نویسنده باید تا جایی که ممکن است از عبارات عربی استفاده نکند و مفاد آن را به زبان فارسی بیان کند (مگر مواردی که استفاده از عبارت عربی ضرورت دارد). همچنین متن مقاله باید به زبان فارسی باشد. از این رو از کلمات عربی مانند لذا، ثانیاً، فحوی و... نباید استفاده شود.

۱۲. اگر توضیحات درون پرانتز، دوباره نیاز به توضیح (در داخل همان پرانتز) داشته باشند، از قلاب [...] استفاده شود.

۱۳. اعداد به کار رفته در متن مقاله باید فارسی باشند.

۱۴. تمامی تیترها (غیر از چکیده، واژگان کلیدی و مقدمه یا طرح مسئله) باید شماره گذاری شوند.
۱۵. حجم مقاله حداقل ۵۰۰۰ تا حداکثر ۸۰۰۰ واژه باشد.
۱۶. چکیده فارسی و انگلیسی مقاله حداقل ۱۵۰ و حداکثر ۲۵۰ واژه و واژگان کلیدی بین ۳ تا ۷ کلمه باشد.
۱۷. بین «ج» یا «ص» و مانند آن و عدد بعد از آن‌ها، در ارجاعات و فهرست منابع فاصله وجود ندارد.
۱۸. برای شماره گذاری در اولین لایه تیترا از نقطه استفاده شود. برای دومین لایه از خط تیره استفاده شود. تعداد لایه ها نباید از ۴ مورد بیشتر شود. نمونه:

۱. لایه اول

۱-۱. لایه دوم

۱-۲. لایه دوم

۱-۲-۱. لایه سوم

۱-۲-۲. لایه سوم

۱-۲-۲-۱. لایه چهارم

شیوه ارجاع دهی

۱. ارجاع به فهرست منابع در داخل متن، بلافاصله بعد از نقل قول یا اشاره بدان، در داخل دو کمان و با ذکر نام خانوادگی نویسنده، تاریخ انتشار اثر، جلد و شماره صفحه صورت گیرد. مانند: (حسینی، ۱۳۷۶، ج ۲، ص ۸۳) (Gaut, ۲۰۰۵/۳۴۵) (آل عمران/۲۳). اگر دو یا چند اثر از یک نویسنده تاریخ انتشار یکسانی داشته باشد، این آثار با ذکر حروف الف، ب و... در منابع فارسی و a و b و... در منابع انگلیسی پس از سال انتشار از هم متمایز شوند. مانند: طباطبائی، ۱۳۷۴ الف، ج ۲، ص ۴۰).

۲. در صورت تکرار منبع در ارجاعات درون متنی، اگر نویسنده و منبع قبلی، یکسان باشند از «همان» یا «Ibid» استفاده می شود و سپس جلد یا صفحه مدنظر بیان می شود. اما اگر نویسنده یکسان و کتاب مختلف باشد، از «همو» یا «Idem» استفاده می شود و سپس سال نشر، جلد و صفحه مدنظر ذکر می شود.

۳. اگر چند نویسنده برای کتاب یا مقاله وجود دارد، قبل از نام آخرین نویسنده فقط «و» آورده می‌شود و نشانه ویرگول حذف می‌شود.

۴. در ارجاع درون‌متنی برای کتاب یا مقاله دارای سه پدیدآورنده و بیشتر، فقط نام نویسنده اول و برای بقیه قید «همکاران» ذکر می‌شود؛ مثال: (محمدی و همکاران، ۱۳۹۱، ص ۱۲).

۵. در ارجاع‌دهی درون‌متنی برای مقاله‌های با حداکثر دو پدیدآورنده، تکرار نام همه پدیدآورندگان در ارجاع‌دهی‌های بعدی الزامی است.

۶. زمانی که لازم است یک مطلب را به بیش از یک منبع ارجاع درون‌متنی دهید، از «؛» برای فاصله گذاشتن میان دو منبع استفاده کنید. برای نمونه: (طباطبایی، ۱۴۱۴ق، ج ۱، ص ۷۸؛ مطهری، ۱۳۷۵، ج ۲، ص ۲۲).

۷. در ارجاع‌های درون‌متنی الزاماً درج نقطه باید بعد از پرانتز قرار گیرد. همانند: است (طباطبایی، ۱۴۱۴ق، ص ۸).

۸. در نقل قول‌های مستقیم، نقطه پایان جمله و پس از پرانتز می‌آید. برای نمونه: یکی از اندیشمندان معاصر در مورد ماهیت حشر در روز قیامت معتقد است: «آنچه در مسئله قیامت مطرح است...» (مطهری، ۱۳۸۶، ص ۲۱۳).

۹. در ارجاعات درون‌متنی اگر از دو صفحه پشت سر هم استفاده شده، شماره صفحات با حرف واو عطف می‌شوند و اگر از چند صفحه استفاده شده بین صفحات اول و آخر «تا» نگاشته می‌شود.

۱۰. تنظیم فهرست منابع بایستی به تفکیک و ترتیب ذیل اقدام شود:

• منابع فارسی: کتاب، مقاله، پایان‌نامه.

• منابع عربی: کتاب، مقاله، پایان‌نامه.

• منابع انگلیسی: کتاب، مقاله، پایان‌نامه.

۱۱. در فهرست پایانی، منابع به صورت زیر معرفی شوند:

• کتاب: نام خانوادگی، نام نویسنده/نویسندگان، (سال انتشار)، عنوان کتاب با حروف

ایرانیکی (مورب خوابیده به چپ) و برجسته یا بولد، نام مصحح یا مترجم، شماره چاپ، محل نشر: نام ناشر.

• مقاله: نام خانوادگی، نام نویسنده/ نویسندگان، (سال انتشار)، «عنوان مقاله» (داخل گیومه)، نام مجله یا مجموعه با حروف ایرانیکی (مورب خوابیده به چپ) و برجسته یا بولد، شماره مجله و مجموعه، شماره صفحات مربوط به مقاله.

• منابع اینترنتی: نام خانوادگی، نام نویسنده، تاریخ انتشار، «عنوان مقاله» (داخل گیومه)، نام وبسایت (یا عنوان نشریه الکترونیکی همراه با مشخصات نشریه) با حروف ایرانیکی (مورب خوابیده به چپ) و برجسته یا بولد، صفحه/پاراگراف، نشانی اینترنتی، تاریخ دسترسی.

۱۲. در مورد تقریرات درس بایستی نام صاحب درس (صاحب نظر) به عنوان پدیدآورنده ذکر شود؛ مثال: صدر، محمدباقر، (۱۴۱۷ق)، *بحوث فی علم الاصول*، مقرر: سید محمود هاشمی شاهرودی، چاپ ۳، قم: موسسه دائره معارف الفقه الاسلامی.

۱۳. در فهرست منابع فقط برای نویسنده اول نام خانوادگی پیش از نام کوچک می آید. در کتب و مقالات با دو و سه نویسنده، نویسنده دوم و سوم به ترتیب با نام کوچک و نام خانوادگی و برای بیش از سه نویسنده، «نام نفر اصلی + دیگران» درج شود.
به عنوان نمونه:

قربانی، عباس، مسلم احمدی، سیدمجتبی میردامادی، (۱۴۰۱)، «واکاوی دلالت فراز یا من دل علی ذاته بذاته دعای صباح بر برهان صدیقین»، دوفصلنامه آموزه‌های حکمت اسلامی، ش ۱، ص ۹۳ تا ۱۱۴.

سلحشور سفیدسنگی، زهرو و دیگران، (۱۴۰۱)، «بررسی مسئله تجرد ابصار از دیدگاه حکمت متعالیه و عصب شناسی»، دوفصلنامه آموزه‌های حکمت اسلامی، ش ۱، ص ۱۱۵ تا ۱۳۴.

۱۴. چنانچه کتابی فاقد ناشر، محل یا تاریخ نشر باشد، در فهرست منابع اینگونه نوشته می شود: «(بی نا)» (یعنی فاقد ناشر) - «(بی جا)» (یعنی فاقد محل انتشار) - «(بی تا)» (یعنی فاقد تاریخ انتشار).

۱۵. نظم منابع باید بر اساس الفبای نام خانوادگی نویسندگان باشد.

۱۶. قرآن و نهج البلاغه به ترتیب در ابتدای بخش منابع درج شده و در ردیف الفبایی قرار نمی گیرند.
۱۷. تمامی منابع به جز قرآن و نهج البلاغه شماره گذاری گردد.
۱۸. اگر چند اثر از یک نویسنده در یک ردیف الفبایی پشت سرهم قرار گرفتند، حتما باید نام نویسنده درج شود، استفاده از خط تیره برای عدم تکرار نام نویسنده نادرست است.
۱۹. تمام منابعی که در فهرست منابع درج می شوند، باید در متن استفاده شده باشند (منابعی که صرفاً برای مطالعه و آگاهی بیشتر مخاطب در متن معرفی شده اند، و در متن به آن‌ها ارجاع داده نشده، نباید در بخش کتاب نامه درج گردند).
۲۰. تاریخ‌های ذکرشده در مقاله، اگر هجری شمسی باشند، بدون هیچ نشانه‌ای بیایند، در غیر این صورت برای تاریخ هجری قمری، علامت اختصاری «ق» و برای میلادی، علامت اختصاری «م» بیاید.
۲۱. اگر مقاله یا کتاب مورد ارجاع به زبان انگلیسی انتشار یافته است، پژوهشگر باید در نخستین باری که نام این پدیدآورنده را ذکر می کند، در پانویس معادل بیگانه آن را بیاورد.
۲۲. عناوین افراد مانند دکتر، مهندس، آیت الله و امثال آن‌ها به استثنای «سید» که بخشی از نام فرد است در ارجاع درون متنی و فهرست منابع حذف می شوند. تنها عناوین امامان و کتبه آن‌ها آورده می شود. مانند امام علی علیه السلام یا امیرالمومنین علیه السلام.
۲۳. در صورت نیاز می توانید از عنوان محقق در ابتدای نام اشخاص استفاده کنید.
۲۴. تنها استثنائات مجاز در استفاده از عنوان، مختص به علامه حلی، شیخ طوسی و امام خمینی رحمته الله علیه است.
۲۵. منابع و محتوای مربوط ارجاعات توضیحی مانند صورت لاتین کلمات، شرح اصطلاحات و مانند آن در بخش پی نوشت‌ها آورده شود.
۲۶. تمام پی نوشت‌ها در پایان مقاله و قبل از فهرست منابع به ترتیب و با شماره مسلسل آورده شود.
۲۷. دو فصلنامه «جستارهای ادب عربی» با احترام به قوانین اخلاق در نشریات تابع قوانین کمیته اخلاق در انتشار (COPE) بوده و از آیین نامه اجرایی قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در آثار علمی پیروی می نماید. از این رو تمامی مقالات قبل از ارزیابی در سامانه مشابهت یاب «سمیم نور» بررسی می شوند و در صورت احراز تقلب یا کپی بودن از مرحله ارزیابی خارج می گردند. ملاک و میزان

تقلب اعم از معیار کمی (مشابهت بیش از ۲۰٪ عبارات) و معیار کیفی (مشابهت بیش از ۳٪ محتوا و مدل ارائه، نوآوری) است.

فهرست مقالات

- تحلیل معنایی مصدر مؤول از حیث دلالت بر زمان در قرآن ۱۷
حمید عباس زاده؛ حسین کندی؛ علیرضا خویینان
- تأثیر جای‌گزینی اسم ظاهر به جای ضمیر در فهم قرآن کریم ۴۱
مرضیه منصوریان؛ محمد فلاحی قمی
- تحلیل صرفی-معناشناختی وجوه افتراق دلّالی در افعال هم‌ریشه ثلاثی مزید (باتمركز بر افعال پیکاربرد) ۶۷
علی اکبری؛ ابراهیم ایزانلو؛ مهدی رضایی
- جلوه‌های التزام انسانی در سروده «الحرب والسلام» کاظم السماوی ۹۱
ایمان قنبری اقدم؛ یحیی معروف
- برساخت آسیب‌های اجتماعی زنان در زمان یومیات مطلقه هیفاء ببطار
بر اساس رویکرد چهارگانه‌الین شوالتر ۱۱۳
عزت ملا ابراهیمی؛ علی اکبر رئیسی
- واکاوی تکنیک‌های جریان سیال ذهن در زمان نزوة الموتی اثر شاکر نوری ۱۳۳
آرمان محمدی رایگانی
- تحلیل تطبیقی سیر تطور برداشت‌های مفسران فریقین از پنج واژه غریب قرآنی
(ولیجة، حفدة، هامدة، مشکاة، افک) باتکیه بر مبانی لغوی ۱۶۱
جمال فرزندوحی؛ عبدالله غلامی؛ علی حیدرپور

